

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Avdelning 6

DOM
2020-06-26
meddelad i
Huddinge

Mål nr: B 19585-19

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Hamzeh Abu Baker, 19571121-1895
Frihetsberövande: Häktad
Vedstigen 15
147 52 Tumba

Offentlig försvarare:

Advokat Anna Dahlbom Langley
Lewis Langley & Partners Advokatbyrå
HB
Gamla Brogatan 11
111 20 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Emma Olsson
Åklagarmyndigheten
Södertörns åklagarkammare i Stockholm
Box 1123
141 23 Huddinge

Målsägande

1. Tarja Aaltonen
Revonhätä 9
40400 Jyväskylä
Finland

Målsägandebiträde:

Advokat Lisa Barnekow
C J Advokatbyrå AB
Sturegatan 46
114 36 Stockholm

2. Miriam Abu Baker
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Särskild företrädare:

Advokat Sofia Björkstén
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
141 84 Huddinge	Björnkullavägen 5 A	08-561 660 60		måndag - fredag
		E-post: sodertorns.tingsratt.avdelning6@dom.se		08:30-16:00
		www.sodertornstingsratt.domstol.se		

3. Nagibah Abu Baker
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:
Advokat Sofia Björkstén
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

4. Nessrin Abu Baker
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:
Advokat Sofia Björkstén
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

5. Matti Helminen
Revonhätä 9
40400 Jyväskylä
Finland

Målsägandebiträde:
Advokat Lisa Barnekow
C J Advokatbyrå AB
Sturegatan 46
114 36 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 januari 2020
2019-12-18 (2 tillfällen)
2. Grov mordbrand, 13 kap 2 § brottsbalken
2019-12-18

Påföljd m.m.

Fängelse på livstid

Skadestånd

1. Hamzeh Abu Baker ska betala skadestånd till Nagibah Abu Baker med 250 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 18 december 2019 till dess betalning sker.
2. Hamzeh Abu Baker ska betala skadestånd till Nessrin Abu Baker med 250 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 18 december 2019 till dess betalning sker.
3. Hamzeh Abu Baker ska betala skadestånd till Miriam Abu Baker med 250 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 18 december 2019 till dess betalning sker.
4. Hamzeh Abu Baker ska betala skadestånd till Tarja Aaltonen med 62 377 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 18 december 2019 till dess betalning sker.
5. Hamzeh Abu Baker ska betala skadestånd till Matti Helminen med 31 512 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 18 december 2019 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

I beslag tagna bensindunkar förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslag nr 2019-5000-BG141465 p 1 och 2).

Häktning m.m.

Hamzeh Abu Baker ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen om särskild personutredning i brottmål (aktbilaga 16) och den rättspsykiatriska undersökningen (aktbilaga 151), som föredragits bakom stängda dörrar, ska fortsätta att gälla.
2. Sekretessen enligt 25 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen för uppgifterna i obduktionsprotokollet (aktbilaga 48), som föredragits bakom stängda dörrar, ska fortsätta att gälla.
3. Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen för uppgifterna i åklagarens sakframställan (aktbilaga 110, s. 40, 44-45), som föredragits bakom stängda dörrar, ska fortsätta att gälla.
4. Sekretessen enligt 21 kap. 3 a § offentlighets- och sekretesslagen för uppgifterna i Partsbilaga sekretess ska fortsätta att gälla.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Anna Dahlbom Langley får ersättning av staten med 369 456 kr. Av beloppet avser 73 891 kr mervärdesskatt.
2. Sofia Björkstén får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde och särskild företrädare med 212 854 kr. Av beloppet avser 42 571 kr mervärdesskatt.

3. Lisa Barnekow får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 171 325 kr. Av beloppet avser 34 265 kr mervärdesskatt.
 4. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträderna/den särskilda företrädaren.
-

INNEHÅLL

BAKGRUND.....	6
BEGÄRAN OCH INSTÄLLNING	7
UTREDNING.....	9
Döttrarnas berättelser	10
Nagibah.....	10
Nessrin	12
Miriam	14
Grannarnas berättelser.....	16
Solmaz Kinali.....	16
Erol Kinali.....	17
Matti Helminen.....	17
Tarja Aaltonen.....	18
Hamzehs berättelse	19
Vittnesförhören.....	23
Denise Kutlu Bäckström	23
Maria Pettersson	24
André Lovén.....	25
Lars-Göran Eriksson.....	25
Cecilia Lidén	26
Elin Berntzon.....	26
DOMSKÄL	27
Frågan om Hamzeh ska dömas för brott	27
Åtalet för mord på Karima (åtalspunkten 1)	27
Åtalet för mord på Hossein (åtalspunkten 2).....	31
Åtalet för grov mordbrand (åtalspunkten 3).....	32
Frågan om straff.....	33
Skadeståndsfrågorna	35
Döttrarnas skadeståndsanspråk.....	35
Grannarnas skadeståndsanspråk	37
Sammanfattning.....	39
Övriga frågor	39
HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)	40

BAKGRUND

Hamzeh och Karima Abu Baker hade tillsammans fyra barn i åldrarna 17 till 24 år; döttrarna Nagibah, Nessrin och Miriam samt sonen Hossein, som var 22 år och hade en lindrig utvecklingsstörning. Familjemedlemmarna kommer i domen att benämnas enbart med förnamn.

Familjen bodde sedan tio år tillbaka i ett kedjehus på Vedstigen 15 i Tumba. Samtliga barn bodde hemma och arbetade eller studerade. Huset var fördelat på två plan. På nedervåningen fanns kök, vardagsrum, tvättstuga och Hamzehs sovrum. På övervåningen fanns tre sovrum – ett som delades av Nagibah och Miriam, ett som disponerades av Nessrin och ett som sedan länge delades av Karima och Hossein. Utanför sovrummen på övervåningen fanns en mindre hall där det stod en L-formad soffa.

Natten till den 18 december 2019 brann det i familjens hus. Samtliga familjemedlemmar var hemma vid branden. Familjen hade ett larm som utlöstes. Larmbolagets samtal med familjen spelades in.

På Vedstigen 13 bodde makarna Solmaz och Erol Kinali. På andra sidan, med adress Vedstigen 17, bodde Tarja Aaltonen och Matti Helminen med sina hundar. Samtliga nu nämnda grannar var hemma vid branden.

Karima och Hossein påträffades döda inne i huset. Karima hittades först. Hennes kropp låg på nedervåningen strax nedanför trappan. Hossein hittades senare, på golvet framför fönstret i det sovrum som han delade med Karima.

BEGÄRAN OCH INSTÄLLNING

Åklagaren har begärt att Hamzeh döms för de brott som anges nedan och påstått att följande har hänt.

Åtalspunkten 1 – mord

Hamzeh Abu Baker har natten mot den 18 december 2019 på Vedstigen 15 i Tumba, Botkyrka kommun, dödat Karima Abu Baker genom att hälla/kasta bensin över hennes kropp, varefter han tänt eld på henne. Karima Abu Baker har avlidit till följd av de omfattande brännskador hon åsamkades vid tillfället.

Hamzeh Abu Baker begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap. 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 januari 2020

Åtalspunkten 2 – mord

Hamzeh Abu Baker har natten mot den 18 december 2019 på Vedstigen 15 i Tumba, Botkyrka kommun, dödat Hossein Abu Baker genom att anlägga en brand i det sovrum han befann sig i. Hossein Abu Baker har avlidit till följd av en kombination av rökförgiftning och de allvarliga brännskador han åsamkades vid tillfället.

Hamzeh Abu Baker begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap. 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 januari 2020

Åtalspunkten 3 – grov mordbrand

Hamzeh Abu Baker har anlagt en brand genom att hälla ut bensin och tända eld på olika platser i ett bostadshus på Vedstigen 15 i Tumba, Botkyrka kommun, natten mot den 18 december 2019. Branden innebar fara för annans liv eller hälsa samt för omfattande förstörelse av andras egendom.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom branden anlagts i tättbebyggt samhälle där den lätt kunde sprida sig samt inneburit fara för flera människor.

Hamzeh Abu Baker begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 13 kap. 2 § brottsbalken

Åklagaren har även begärt att i beslag tagna bensindunkar ska förverkas, dvs. tas om hand av staten.

Nagibah, Nessorin och Miriam har alla instämt i åklagarens begäran (biträtt åtalet) och begärt skadestånd med vardera följande belopp, plus ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för brotten till dess betalning sker.

- Åtalspunkten 1: Psykiskt lidande (sveda och värk) 100 000 kr
- Åtalspunkten 2: Psykiskt lidande 100 000 kr
- Åtalspunkten 3: Kränkning 100 000 kr, psykiskt lidande 15 600 kr

Grunden för begäran är de åtalade gärningarna. Om Hamzeh inte skulle dömas för brott enligt åtalspunkterna 1 och 2 är grunden i andra hand för dessa fall att Hamzeh av grov vårdslöshet eller vårdslöshet orsakat skadorna.

Matti Helminen, som är målsägande beträffande åtalspunkten 3, har instämt i åklagarens begäran och begärt skadestånd med följande belopp, plus ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för brottet till dess betalning sker.

- Kränkning 20 000 kr
- Sveda och värk 15 600 kr
- Självrisk avseende byggskada, sakskada och krisersättning 1 800 kr
- Inkomstförlust under perioden januari–april 2020 med 30 000 kr brutto

Tarja Aaltonen, som är målsägande beträffande åtalspunkten 3, har instämt i åklagarens begäran och begärt skadestånd med följande belopp, plus ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för brottet till dess betalning sker.

- Kränkning 20 000 kr
- Sveda och värk 15 600 kr
- Kostnad för bilskada 9 777 kr
- Inkomstförlust 35 000 kr brutto, motsvarande en månads heltidsarbete

Hamzeh har lämnat följande inställning till åtalet. Han motsätter sig att dömas för brott. Beträffande *åtalspunkten 1* går han med på att han råkat spilla bensin i närheten av Karima i samma stund som hon kastat ett värmeljus, men invänt att han inte medvetet hållt eller kastat bensin eller tänt eld och därför saknat uppsåt till brott. Vad gäller *åtalspunkten 2* går han med på att han råkat spilla bensin i sovrummet där Hossein normalt sover. Han har inte anlagt brand. Hossein var inte i

sovrummet vid tillfället; han kände inte ens till att denne var hemma. Han har inte haft uppsåt till brott. Vad gäller *åtalspunkten 3* går han med på att han hållt ut bensin i huset, men menar att detta har skett först efter att han förstått att Karima var död. Han agerade i affekt och ville dö tillsammans med henne. Han har inte haft uppsåt till brott.

Hamzeh har motsatt sig samtliga *skadeståndsanspråk* med hänvisning till sin inställning till åtalet. Han har även motsatt sig skadeståndsskyldighet på grund av oaktsamhet. Om han skulle dömas enligt åtalspunkterna 1–3 har han i förhållande till döttrarna godtagit 60 000 kr som rimlig total ersättning för sveda och värk. Om han skulle dömas enbart för åtalspunkten 3 har han i förhållande till döttrarna vitsordat begärt belopp för sveda och värk i den delen. Därutöver har sätet att beräkna ränta godtagits, liksom storleken på Matti Helminens självrisk.

Hamzeh har inte haft några synpunkter på begäran om förverkande.

UTREDNING

Hamzeh har hörts. Därutöver har följande bevisning presenterats:

- Förhör med målsägandena (döttrarna) Nagibah, Nessrin och Miriam
- Förhör med målsägandena (grannarna) Matti Helminen, Tarja Aaltonen, Erol Kinali och Solmaz Kinali
- Vittnesförhör med Denise Kutlu Bäckström (läkare), Maria Pettersson (väktare), André Lovén och Elin Berntzon (poliser), Lars-Göran Eriksson (hundförare), Cecilia Lidén (kriminaltekniker)
- Uppspelning av telefonsamtal med larmbolaget
- Visning av fotografier från rekonstruktion
- Skriftlig bevisning i form av bl.a. händelserapport, tekniskt protokoll, sakkunnigutlåtande och obduktionsrapport

Döttrarnas berättelser*Nagibah*

Karima och Hossein delade sovrum som de hade gjort sedan familjen flyttade till Vedstigen. Hamzeh hade ett eget sovrum på bottenvåningen. Han arbetade oregelbundna tider och brukade säga att Karima snarkade väldigt högt. Hon delade sovrum med Miriam, två eller tre steg bort från Karimas och Hosseins sovrum.

Hamzeh hade både bra och dåliga sidor. Han skojade och försökte hjälpa dem, visade dem runt på olika platser och tog med hela familjen på semesterresor, men han kunde också leta fel och vara verbalt aggressiv. Hon brukade inte säga emot – det var alltid Hamzeh som hade rätt. Systrarna sa emot lite mer än hon. Hamzeh och Miriam hade ett stort bråk något år tidigare. Hamzeh och Hossein hade aldrig några konflikter. Föräldrarna hade ingen ”romantisk relation”, det var mer att de bodde tillsammans. Ibland var det konflikter mellan dem. Efter Miriams födelsedag i november 2019 höll Karima mer avstånd till Hamzeh. Karima såg ledsen ut och när hon frågade hur det var började Karima gråta och sa att ska man gifta sig ska det vara med någon som älskar en. Hon kände på sig att Karima ville skilja sig. Hamzeh frågade konstant varför Karima var så ledsen. Karima svarade inte.

Hossein jobbade dagtid den veckan. Han sov alltid hemma. Även om han ibland besökte ett spelcenter var han alltid hemma före midnatt. Det var som vanligt på kvällen. Karima pratade inte med Hamzeh, stämningen var nedsatt. Hon la sig runt klockan ett på natten och var då säker på att alla i familjen var hemma. Hon hade sett alla komma hem. Om någon är ute brukar hon fråga när den ska komma hem.

Hossein kom förbi och sa god natt vid kl. 23. Han var klädd i nattkläder. När han sagt god natt går han alltid till sitt rum och hon utgår från att han gjorde det nu också. Karima satt i soffan utanför sovrummen. Hossein brukar aldrig vara i den soffan. Han har en plats i vardagsrummet med sin dator och sina spelkonsoler. Någon gång runt klockan ett på natten hörde hon att Hamzehs sovrumsdörr

öppnades. Hon släckte sin lampa eftersom Hamzeh ibland brukar komma upp och säga till. Hon vet klockslaget eftersom hon brukar hålla koll på sin padda eller mobil att hon inte är vaken för sent. Hamzeh gick ut ur huset. Det var helt tyst. Hon somnade efter kanske en kvart.

Hon vaknade sedan av att Karima skrek. Hon klev upp ur sängen, gick ut ur rummet och såg Karima krypa på tröskeln ut ur sitt och Hosseins sovrum. Hon såg Karima brinna på överkroppen. Hon tog en handduk från trappräcket och slog den mot Karima. Det hjälpte inte. Hon hämtade då brandsläckaren från toaletten på övervåningen och riktade den in mot Karimas och Hosseins sovrum. Hon vågade inte gå in eftersom det var jättemycket rök och lågor. Hon såg inte Hossein. Lågorna var vid fönstret i sovrummet, vid Karimas säng. Hon lyckades inte släcka elden i sovrummet. Hon tror att Miriam hjälpte henne med Karima. De försökte dra ned Karima för trappan till bottenvåningen genom att hålla i överkroppen, men var rädda att skada henne. Karima var helt bränd men levde fortfarande och sparkade med benen. Karima skrek men hon uppfattade inte vad. Hon hörde Nessrin prata i telefon. På nedervåningen stod Hamzeh vid tvättstugan. Hon och systrarna försökte ta sig ut via ytterdörren. De prövade med vredet men det gick inte. Det satt ingen nyckel i det övre låset. Överlåset brukar aldrig vara låst om någon är hemma. Hon har en nyckel men den satt på hennes nyckelknippa som var på övervåningen. Hon har inget minne av att Hamzeh skulle ha försökt hjälpa till eller att hon till polisen skulle ha sagt att Hamzeh försökt släcka och bett alla att springa ut. Miriam ropade att de kunde ta sig ut via altandörren. Nessrin hade försökt med tvättstugedörren men det gick inte, trots att nyckeln alltid brukar sitta i låset. Hon hörde Hamzeh säga ”dö” väldigt tydligt. Hon vet inte om han pratade om sig själv.

Hossein syntes inte till någon gång under detta händelseförlopp. Hon hade ingen uppfattning om vad klockan var. Hon minns inte att hon skulle ha pratat med någon och frågat ”jobbar han” om Hossein. När Hossein jobbade dagtid brukade han gå

upp klockan sex. Om hon i polisförhör sagt att hon inte visste om Hossein var hemma berodde det på att hon inte visste vad klockan var när det började brinna.

Hon och systrarna tog sig ut via altandörren på baksidan av huset. Hamzeh syntes då inte till. Hon såg honom först när polis och brandkår kom. De satt utanför huset och Hamzeh berättade att han hade ringt sin systerdotter i Saudiarabien och bett denna skaffa visum så att de kunde flytta dit. Han sa att de skulle bli omhändertagna där. Hon blev stum. Det hade aldrig varit prat om Saudiarabien tidigare. Hon började lägga pussel om branden och den låsta dörren. Hamzeh sa inget om Karima.

Karima hade inga saker i fönstret vid sin säng och brukade aldrig ha värmeljus i sitt sovrum. På byrån närmast dörren fanns blockljus i glasburkar som dekoration. Karima brukade aldrig tända dem eller några andra ljus i sovrummet.

Nessrin

Föräldrarnas relation gick upp och ned. De var oense i små och stora saker. Den senaste tiden hade det varit "tyst" – alla höll sig för sig själva. Hon sökte bekräftelse från båda föräldrarna och försökte hålla ihop familjen. När Hamzeh var på bra humör var han jättegullig och snäll. Han skjutsade till stallet eller lånade ut bilen. När Hamzeh var på dåligt humör försökte hon skämta bort det. Hon tyckte om honom jättemycket och ville att han skulle må bra.

Hamzeh och Hossein hade aldrig några konflikter. Hossein sover alltid hemma. Om han är ute är han tillbaka före midnatt. Han sover aldrig i soffan på övervåningen.

Hamzeh och Miriam hade en konflikt ungefär ett år före branden. Hon hörde bråket från sitt rum. Hamzeh var jättearg och slängde Miriams telefon i golvet. Miriam, som aldrig brukar gråta, var jätteledsen. Efteråt berättade Miriam att Hamzeh hade gjort en rörelse över halsen, som att han skulle döda eller slakta Miriam. Hon

berättade för Karima vad Miriam sagt. Karima sa då att Hamzeh hade gjort likadant mot henne.

Vid Miriams födelsedag i november 2019 var stämningen inte bra. Karima var ledsen och Hamzeh frågade hela tiden varför. Karima ville inte vara med Hamzeh.

Den kvällen när det hände var hon jätteledsen men försökte förneka att det var dålig stämning. Karima satt i soffan utanför sovrummen, längst in i hörnet. Hossein hade hon sett tidigare på kvällen i vardagsrummet vid datorn. Hon såg honom inte därefter, men det var jätteviktigt med rutiner för Hossein och han skulle till jobbet dagen efter. Han skulle inte ha lämnat huset. Själv skulle hon upp tidigt nästa dag och la sig därför före midnatt. När hon låg på sin säng hörde hon Hamzeh prata arabiska i telefon med någon släkting. Därefter somnade hon.

Hon vaknade av dunk och skrik. Det lät som att en människokropp hade ramlat. Hon skrek direkt på Karima och sprang upp ur sängen de två metrarna till Karimas och Hosseins rum. Hon såg Karima först inne i sovrummet och sedan liggandes på rygg vid tröskeln. Det är ett glapp däremellan, men Karima måste ha krupit till tröskeln. Karima var helt svart men rörde på sin hand och tittade på den. Karima kunde prata lite och liksom pekade uppåt och ropade på Hossein. Nagibah var redan där och försökte hjälpa Karima. Själv var det som att hon frös till. Det var helt svart i sovrummet – hon minns inga lågor. Det gick inte att se något och det brändes i ögonen. Det var dock ingen rök i hallen. Hossein var inte i soffan utanför sovrummen.

Hon sprang ned och såg då Hamzeh i hallen med en grön dunk, liknande den som de har i garaget till gräsklipparen. Hamzeh var tyst. Hon hörde en telefon ringa och sprang och svarade. Det var larmbolaget som ringde på Hamzehs telefon. Karima var då fortfarande i trappan, i den övre halvan. Hon minns ingenting av larmsamtalet och orkade inte lyssna på uppspelningen.

Det var vinter och mörkt och hon hade ingen tidsuppfattning. Hon frågade efter Hossein, som går upp vid fyra eller fem på morgonen när han jobbar dagtid. Hon såg inte Hossein på nedervåningen. Hon uppfattade bara att det var rök på övervåningen. På nedervåningen gick det att andas normalt. Hon såg Hamzeh hugga sig själv med något vasst föremål, eventuellt en kniv. Han sa att han försökte döda sig själv. Hon skrek åt honom att sluta, drog i hans vänstra arm och försökte få ut honom. Hon försökte öppna ytterdörren men det gick inte, trots att hon vred om låset flera gånger. Det satt ingen nyckel i det övre låset. Det brukar aldrig vara låst om någon är hemma. Hon sprang till tvättstugedörren, men där satt inte nyckeln i som den brukar. Hon fick panik och ”kopplade allt – hon skulle dö därinne”. Hon försökte slå sönder ett fönster men hörde Miriam skrika att de skulle ta sig ut genom köket. Hon tog sig ut först, därefter Miriam och sist Nagibah. De gick till framsidan av huset. Hamzeh kom ut från framsidan av huset, det måste ha varit via tvättstugedörren eller ytterdörren. Han sa till dem på arabiska att ”bete” sig, vilket hon uppfattade som att hon skulle hålla tyst. Han upprepade ”mamma ville skilja sig”.

Karima hade aldrig tända ljus i sovrummet. Det fanns ingen fönsterbräda att ha saker på och Karima hade ingenting i själva fönstret. Persiennerna var alltid nedfällda vid sovdags.

Hamzeh drack en del alkohol. Hon kände lukten i hans sovrums, oftast under vinterhalvåret. Han sa att han drack för att kunna sova.

Miriam

Det var alltid Hamzeh som bestämde över henne. Bråket med Hamzeh något år tidigare handlade om att hon hade pratat med en killkompis på pendeln. Hamzeh såg det och skällde ut henne. De fortsatte bråka och Hamzeh sa att om hon var respektlös en gång till så skulle han – varefter han drog fingret över sin hals. Hon sa ”vadå, kommer du döda mig” och han svarade ”jag kommer, jag svär på gud”. Karima försökte få dem att tycka om Hamzeh men hon kunde inte förlåta honom.

Vid hennes födelsedag i november 2019 hade Karima gjort jättefint. Hamzeh sa ”vad bra att jag gifte mig med någon som kan laga mat”. Hon sa ”mamma är bra på allt”. Vid ett senare tillfälle ringde Nagibah och berättade att Karima var ledsen och hade sagt att man skulle gifta sig med någon som älskar en. Hon tänkte att Karima var ledsen för att de snart skulle flytta hemifrån eller så, och köpte därför en blomma och skrev ”jag ska aldrig lämna dig”.

Hossein höll alltid tiden. Han sov aldrig borta utan alltid hemma i sovrummet. Hon fick ofta höra hur duktig Hossein var. Ingen fick sova på soffan i hallen på övervåningen eftersom de hade haft problem med vägglöss.

Hon kom hem direkt efter skolan vid kl. 16 eller 17-tiden. Hon var ledsen för en sak som hade hänt i skolan och gick upp på sitt rum. Nagibah var där. Nessrin kom in för att muntra upp henne. Vid åtta på kvällen gick hon ned till köket och gjorde kebab eller pyttipanna. Hamzeh frågade varför hon inte skulle äta den kycklingrätt som hade serverats till middag. Karima var nedstämd och satt i hörnet i soffan på övervåningen. Då var klockan kanske tio på kvällen. Karima ville inte prata med henne. Hon la sig och somnade vid kl. 23. Hossein hade kommit in och hälsat först men hon ville inte prata.

Hon vaknade av Karimas skrik och flög upp. Hon var den som först kom fram till dörren. Hon såg Karima ligga på rygg innanför sovrumsdörren med huvudet utåt. Karima var bränd och stel men hon såg ändå lite hud. Hon såg inga lågor på Karimas överkropp. Det var rök i sovrummet, men hon såg en eldslåga på vänster sida, typ vid Hosseins säng. Hon försökte dra ut Karima, men kunde knappt på grund av röken. Hamzeh stod till höger. Han varken sa eller gjorde någonting. Hon såg inte Hossein någonstans. Om han hade varit i soffan hade hon sett det. Hon tog tag i Karimas armar och försökte dra ut henne. Karima ropade på Hossein, som ett ylande. Hon sprang reflexmässigt ned för att ta sig ut. Hon kom till ytterdörren och vred det nedre låset åt båda hållen, men det gick inte att öppna. Hon har en nyckel

till det övre låset, men den var i sovrummet. Det övre låset används bara om alla är ute, för att visa att huset är larmat. Hon sprang till tvättstugan, men där fanns ingen nyckel varken i eller bredvid dörren. I stället gick hon ut genom altandörren, via köket. Hamzeh var då där och sa till henne att vara lugn och försiktig. Han försvann sedan och hon sprang in igen. Hon såg Nessrin och Nagibah försöka hjälpa Karima nedför trappan. Hon höll om Karima, som skrek. Karima var helt svart, naken och stel; huden lossnade. De lyckades få Karima hela vägen nedför trappan. Hamzeh gjorde ingenting såvitt hon kunde se. Nessrin pratade i telefon med larmbolaget. Det brann inte på bottenvåningen. Hossein syntes inte till. Hon såg Nessrin och Nagibah vid ytterdörren och ropade åt dem att springa ut. Hamzeh stod då i hallen utan att göra någonting. Hon såg honom inte skada sig själv, det berättade han själv efteråt, samtidigt som han visade skadorna och sa att Karima ville skiljas. Det stämmer som det står i polisförhöret att Hamzeh sa åt dem att skärpa sig. De blev då hysteriska och skrek. Hamzeh reagerade inte på händelsen, han sa inget om någon olycka. Hon frågade om det var han som hade gjort det. Han sa nej.

Grannarnas berättelser

Solmaz Kinali

De hade en bra relation med familjen Abu Baker, men de umgicks inte hemma hos varandra, utan pratade när de sågs ute i trädgården, på tåget eller på bussen. De pratade aldrig om privata saker och hon kände inte till om det fanns relationsproblem. Kommunikationen skedde på svenska. Hon såg Hamzeh någon dag före branden, då han körde taxi. Hon och Erol Kinali är alltid hemma.

Klockan var strax före tre på natten och hon var vaken. Hon hörde en röst skrika ”mamma”. Hon väckte Erol Kinali, som öppnade ytterdörren. De såg då familjen Abu Bakers hus brinna. Flickorna kom och hon frågade dem vad som hade hänt. De sa att de inte visste. Hon såg även Hamzeh komma. Han hade ett sår på handen. Hon frågade vad som hade hänt men han svarade inte. Hon uppfattade honom som chockad.

Hennes och Erol Kinalis hus blev lite rökskadat – det luktar fortfarande. Barnen och barnbarnen vågar inte längre sova över hos dem.

Erol Kinali

Han instämmer i Solmaz Kinalis beskrivning av relationen med familjen Abu Baker. Hamzeh var en trevlig och hjälpsam granne.

Solmaz Kinali var vaken och väckte honom där han låg och sov på övervåningen. De öppnade dörren och såg först ingenting, men när han gick ut såg han att det kom rök från andra våningen på familjen Abu Bakers hus. Han gick fram till huset och knackade på ytterdörren och tvättstugedörren för att väcka familjen. Han försökte även öppna dörrarna, men de var låsta. Sedan kom polis och brandkår. Han såg döttrarna i familjen komma ut från baksidan av huset. Hamzeh kom ut genom tvättstugedörren. Han sa åt Hamzeh att flytta bilen så att brandkåren kunde komma fram. Hamzeh sa att bilnyckeln var inne i huset. Sedan sa Hamzeh inget mer och han frågade inte heller något mer. Hamzehs blick var som ”fast i ingenting”. Det är möjligt att Hamzeh var chockad.

Efteråt var de chockade och rädda. När han la sig kvällen före branden blåste det ordentligt. När han vaknade blåste det som tur var ingenting. De luktade rök i deras hus efteråt och de fick ha saneringsmaskiner inne någon vecka. Han mår inte bra av det som har hänt.

Matti Helminen

Han och Tarja Aaltonen har bott i huset sedan 2008. De har även en bostad i Finland, men jobbar och bor i Sverige stora delar av året. De kände familjen Abu Baker som grannar. De hälsade vänligt, sågs i trädgården eller när Hamzeh körde taxi, men pratade aldrig om relationer. De kommunicerade på svenska utan problem. Han träffade Hamzeh senast dagen före branden. Hans och Tarja Aaltonens bilar stod på uppfarten.

Han vaknade klockan tre på natten av att någon ropade ”mamma, mamma” i panik. Han gick ned och såg då eldsflammar genom fönstret i trappan samtidigt som han kände en stark värme. Det var tjockt med rök på baksidan av huset och de bestämde sig därför för att stanna inomhus. Efter kanske 20 minuter fick de utrymma. De fick sitta i bilen med sina sex hundar i kanske tre timmar. Därefter fick de komma in till andra grannar.

Det började regna väldigt häftigt på morgonen, vilket nog var räddningen. Röken kom in i deras hus och saneringen pågick under flera veckor. Eftersom deras hus gränsar mot familjen Abu Bakers hus genom förråd och carport, har det uppstått brandskador även på deras egendom. Förrådet är så skadat att det måste rivas. De har inte varit i huset sedan i mars och skulle helst slippa att komma dit mer. Huset var försäkrat, men en av bilarna var inte försäkrad eftersom den var avställd. Den bilen stod i carporten och blev skadad av röken och värmen. Frigolit smälte ned på motorhuven och elektroniken skadades. Det har kostat runt 10 000 kr att reparera skadorna.

Chocken kom inte omedelbart utan först efter några veckor. Han har mardrömmar, ångest, sömnsvårigheter och smärtor i kroppen. Det var planerat att han skulle jobba heltid som timanställd under våren, men han fick lämna återbud på grund av sitt mående efter branden. Han har inte varit sjukskriven eftersom han var timanställd. Han har inte uppsökt läkare men går i kristerapi som han fått genom hemförsäkringen. Det stämmer att de hade inbrott i huset några dagar före branden.

Tarja Aaltonen

Relationen med familjen Abu Baker var ytlig, men de sa hej till varandra om de sågs ute. Hon har pratat en gång med Hamzeh, när denne körde henne och Matti Helminen i taxi till flygplatsen. Hamzeh hade inga problem med svenskan när de pratade.

Hon vaknade av att hundarna skällde och Matti Helminen skrek att det brann i grannhuset. Hon ville öppna för att se men Matti Helminen hejdade henne med hänvisning till röken. Hon kände panik och såg inga brandmän. Efter en stund knackade det dock på dörren och de fick lämna huset. De fick fem minuter för att ta med det viktigaste. De tog hundarna till bilen och satt där med dem i flera timmar. Hon fick med sig jackan och mobilen också, men tänkte att resten kanske skulle brinna upp. Hon instämmer i Matti Helminens beskrivning av skadorna på förrådet och på den avställda bilen. Hamzeh borde ha känt till att de var hemma eftersom de sågs dagen före branden.

Hon kände ångest, panik och oro. Hon tänkte att det kanske var något elfel som hade orsakat branden, men sedan började polisen komma med frågor. Hon har haft många tankar efteråt. Chocken kom ganska direkt. Hon har inte jobbat alls sedan branden, trots att det var planerat att hon skulle göra det under flera månader. Ett inbrott dagarna före branden hade också gjort henne upprörd, men det var branden som gav henne ångest och även kroppsliga besvär, som eksem. Hon är orolig och kan inte sova. Hon har sömnbesvär sedan tidigare eftersom hon arbetar natt, men nu var det svårare – lukten, det mörka huset bredvid, blommorna utanför. Allt var som en begravningsplats. Det var vakter dag och natt i flera månader efteråt. Hon och Matti Helminen går i kristerapi. Hon har inte varit sjukskriven eftersom hon var timanställd. Hennes bil var avställd eftersom de har två bilar och dessutom kan cykla till jobbet. Hon ansåg det inte nödvändigt att försäkra bilen.

Hamzehs berättelse

Han och Karima hade varit gifta sedan 1993 och levt ett mycket bra liv, med små upp- och nedgångar men inga stora problem. Efter att Karima och Nessrin hade varit på semester i Dubai sommaren 2019 var Karima annorlunda. Det var ingen glädje mellan honom och Karima.

Han hotade inte Miriam, men han ”känner alla narkomaner i Tumba” och när han såg en kille, ”en riktig narkoman”, ta tag om Miriam ringde han henne och sedan bråkade de och det slutade med att han sa ”ajabaja” och drog fingret över halsen. Han sa åt Nessrin och Nagibah att de fick ta ansvar för Miriam. Efter det där bråket var dock relationen med döttrarna mycket bra.

De firade Miriams födelsedag i slutet av november. Eftersom han fyller år strax före firade de tillsammans. Karima hade ordnat allt jättebra. Han ville krama henne men hon vände sig bort. Karima pratade och skrattade med barnen, men inte med honom. Han kände sig sorgsen och visste inte vad han skulle göra.

Barnen frågade var som var fel med Karima. Nessrin ringde och grät och berättade att Karima grät. Han skrev då ett sms till Karima och uppmanade henne att inte låta barnen bli påverkade av deras interna problem. Karima sa att hon hade haft problem på jobbet men att det var löst. Det var dock som en mur mellan dem och han sa att det inte kunde vara jobbet som var problemet. Karima sa då att hon ville ”avsluta med honom”. Han sa okej, men tyckte att de kunde gå tillsammans till rätten och skriva under skilsmässopapper. En gång 20 år tidigare hade det varit på tal med skilsmässa, men då ångrade sig Karima. Han tänkte att det skulle lösa sig den här gången också.

Den 16 december pratade de om en annan lösning. Han sa att han kunde flytta och att hon kunde stanna med barnen. Karima sa då att han inte behövde det utan att han kunde stanna i huset med barnen och att ”vi” kunde flytta. Han funderade mycket på vilka ”vi” var och var hundra procent säker på att Karima hade träffat en annan.

På eftermiddagen den 17 december tog han in posten. Det hade då kommit två brev från Skatteverket med skilsmässopapper – ett till honom och ett till Karima. Han blev chockad och kände det som att Karima ”högg honom i ryggen”. Han gick till köket där Karima lagade kycklingklubbor. Sedan gick han till sitt rum. Vid klockan

åtta eller nio på kvällen gick han ut i köket igen och träffade på Miriam. Han uppmanade henne att äta kycklingen men hon ville inte. Han gick till sitt rum igen och drack lite alkohol för att somna fort.

Runt klockan elva på kvällen blev han väckt av sin telefon. Det var hans systerdotter som ringde från Saudiarabien. De pratade till strax före midnatt. Han kunde sedan inte somna igen. Han hörde något i köket och gick ut. Karima var i köket med två knivar. Han frågade vad hon skulle göra. Hon kastade då den ena kniven mot honom. Han tog den. Efter fem minuter gick hon upp till sig. Han gick tillbaka till sitt rum och klädde på sig eftersom han inte kunde sova. Han tänkte gå ut och köra taxi.

När han gick ut var klockan ca halv två på natten. Utanför huset mötte han en person som han aldrig hade träffat förut. Personen frågade om han kunde hjälpa denne med bränsle till bilen. Han letade efter en svart dunk som han trodde skulle finnas i garaget, men hittade inte den utan tog en grön dunk i stället. Han åkte ensam och tankade bensin för 100–150 kr. När han kom tillbaka tog personen emot nästan all bensin. Han tog inte betalt utan sa ”du kan hjälpa en annan människa”. Han vet inte varför personen inte kunde ha följt med till bensinstationen. Anledningen till att han inte berättat om tankningen i förhör den 19 december eller vid häktningsförhandlingen är att han inte tänkte på det då.

Han gick in i huset igen, lämnade den gröna dunken i tvättstugan, och började fundera på vad Karima hade menat med kniven. Han drack alkohol på sitt rum och tänkte att om han skulle säga till Karima att han skulle döda sig själv så skulle hon stanna med barnen. Med inspiration från den arabiska våren tänkte han på bensinen. Han skulle skrämma Karima. Han gick till garaget och hämtade den svarta dunken. Den hade han inte hittat tidigare, men nu gjorde han det. Den gröna dunken hade han glömt bort. På altanen hämtade han en papperskorg. Genom att hälla upp bensin i papperskorgen skulle det bli ”som en dusch” och ingen skulle hinna stoppa

honom. Han tog riktig bensin, inte bara vatten för att skrämmas, eftersom han tänkte att han skulle dö om inte Karima ångrade sig och stannade med barnen. Han hade också tänkt att gå nära med bensinen.

Han fyllde lite bensin i papperskorgen, kanske en liter, och gick upp till Karimas rum för att visa henne den. Klockan var då två eller tre på natten. Det var släckt och mörkt i huset. Han hade inte sett alla familjemedlemmar under kvällen, men eftersom det var vardag tänkte han att alla var hemma som vanligt.

Dörren till Karimas och Hosseins sovrum stod på glänt. Han såg inte Hossein i sovrummet; när Hossein ligger i sin säng går det inte att undvika att se det. Han blev dock inte orolig utan tänkte att Hossein var på spelstället vid Odenplan. Det händer att Hossein är ute till två eller tre på natten. Om Hossein hade varit i rummet skulle han ha vänt. Han vet inte hur Hossein kunde ha kommit in i sovrummet efteråt.

Han öppnade dörren och ropade – inte så högt – på Karima. Trots att persiennerna var nedfällda gjorde skenet från gatlyktan och grannens utebelysning att det var ganska ljust i rummet. Inga lampor var tända i sovrummet eller hallen utanför. Efter något steg snubblade han i sina tofflor och fastnade något steg innanför tröskeln till rummet. Han spillde då ut lite bensin. Samtidigt som han snubblade och spillde bensinen vaknade Karima, som satte sig upp och direkt kastade ett värmeljus mot honom. Ljuset kom som en raket förbi hans öra och landade ute i hallen vid trappan. Han hade inte sett värmeljuset tidigare – det var ”nästan halvdött”. Karima hade aldrig ljus i fönstret annars. Han vet inte varför hon kastade det mot honom. När Karima kastade ljuset kastade han resten av bensinen till vänster in i rummet; inte på Karima. Han kastade inte något på Karima. Om det i polisens dialogförhör står att han sagt att han hållde lite bensin på henne så är det fel. Han sa inte heller att de kunde dö tillsammans, det måste polisen ha missuppfattat i förhöret. Senare kastade han ut värmeljuset på baksidan av huset, där polisen hittade det.

Det började brinna inne i sovrummet, mot fönstret, bredvid sängen. Han skrek på flickorna. Karima sprang mot honom men han såg inte att hon brann. Hon sprang rakt igenom elden. Han såg Nagibah med brandsläckaren, men stod själv bara i chock. Han sa åt Miriam och Nessrin att gå ut och såg att Miriam lydde. Sen såg han att Karima var nere i hallen. Elden kom uppifrån. Han tänkte gå upp men Nessrin ropade åt honom att komma. Nagibah sa att Karima var död. Han tog en kniv och började hugga sig själv – han ville dö med Karima. Barnen sa åt honom att sluta, så han kastade iväg kniven. Telefonen ringde och han gav den till Nessrin. Han minns inte att någon under larmsamtalet skulle ha sagt ”släpp henne pappa”. Däremot var det han som sa ”hjälp mig att få ut henne”.

Han tänkte att han kunde dö med Karima och tog den gröna dunken, hällde ut bensin i vardagsrummet och tände med tändstickor. Han hällde även bensin i sitt sovrum, i sängen, och la sig sedan i den. Han tänkte inte på grannarna i det här skedet – han ville bara dö. Men sedan kunde han inte andas och tyckte att han hörde någon ropa ”pappa, kom ut”, så han gick ut i röken. Han kunde inte öppna ytterdörren. Det nedre låset fastnar ibland. Han måste ha låst det övre låset när han försökte komma ut. Han kastade iväg nyckeln, som måste ha blivit förkolnad i värmen. I stället gick han ut via tvättstugan, där nyckeln satt i låset.

Utanför sa han till Nessrin och Nagibah att hans familj kunde ta hand om dem om något skulle hända. Han trodde att Hossein var på jobbet. Han har inte sagt till någon räddningspersonal att han tänt eld på Karima.

Vittnesförhören

Denise Kutlu Bäckström

Hon arbetade som anestesiläkare i akutläkarbilen och fick information om att två personer, varav ett barn, skulle vara kvar i den brinnande byggnaden. Hon kontrollerade först personerna som befann sig utanför huset och konstaterade att ingen av dem behövde hjälp. Hamzeh svarade på fråga från henne att om någon

skulle vara kvar i huset så skulle det vara hans son, men att sonen också kunde vara på jobbet. Hon ställde frågan flera gånger på olika sätt. Hamzeh var säker på att det bara kunde finnas en person kvar i huset.

När hon sedan kom fram till huset såg hon en sönderbränd kvinnokropp. Hon började fundera och berättade därefter för polisen om samtalet hon haft med Hamzeh, som verkade lugn, till skillnad från döttrarna. Det är möjligt att Hamzeh befann sig i chock; hans beteende var inte avvikande för att vara i en katastrofsituation. Det kan inte uteslutas att Hamzeh uppfattat hennes fråga som att den bara syftade på om det fanns några levande personer kvar i huset.

Maria Pettersson

Hon arbetade för ett vaktbolag och blev larmad till platsen. På framsidan av huset fanns en folksamling. Hon noterade att Nessrin, Nagibah och Miriam höll sig på avstånd från Hamzeh, som stod för sig själv. Hon tyckte att det var märkligt att döttrarna inte ville vara med sin pappa i en krissituation och att pappan inte försökte ta kontakt med eller krama om dem. Döttrarna ville absolut inte åka i samma ambulans som pappan.

En brandman frågade om det fanns folk kvar i huset och Hamzeh sa att hans son var kvar på sin arbetsplats. Döttrarna frågade vad klockan var och när de fick veta att den var strax efter tre på natten blev de jätteledsna; de förstod att brodern måste ha varit hemma.

Hamzeh hade blod på handen och luktade kraftigt av alkohol. Han drog upp sin tröja och visade henne vad som såg ut att vara lindriga stickskador på magen.

André Lovén

Han är polis och deltog i insatsen på plats. Han fick besked att någon hade noterat stickskador på Hamzeh och gick bort till ambulansen för att kontrollera det. Han hade då också fått veta att man hittat en avliden person.

När han satt i ambulansen med Hamzeh frågade han denne vad som hade hänt. Det var inte i syfte att utreda något brott, utan för att få veta orsaken till branden och Hamzehs skador. Hamzeh svarade först inte, men berättade sedan att frun hade velat skilja sig, men att Hamzeh inte tyckte att det var läge när yngsta dottern fortfarande gick i gymnasiet. Hamzeh uppgav att han hade druckit, blivit förbannad, gått upp till sovrummet, hållt ut bensin från en dunk och tänt på. Hamzeh hade samtidigt huggit sig själv och sagt att de skulle dö tillsammans. Han frågade ”tände du på din fru?” och Hamzeh svarade ja. Han vet inte varför detta med kontrollfrågan inte står antecknat i hans PM eller det efterföljande förhøret med honom. Han glömde det trots att det var en väldigt viktig uppgift. Han är medveten om att man i ett sådant läge, när någon erkänner ett brott, ska avbryta förhøret och inte ställa kontrollfrågor. Han blev dock ställd.

Det kan stämma som det står i hans PM att Hamzeh också berättade att frun varit nedstämd, att det kommit brev från Skatteverket om skilsmässa och att Hamzeh trodde att frun träffat en annan man. Hamzeh verkade likgiltig men kan ha varit chockad. Han fick ingen klarhet i om sonen var hemma eller inte; Hamzeh sa bara att han inte hade sett sonen. Hamzeh hade inga problem med att uttrycka sig – det var inte svårt att förstå vad han sa. Hamzeh nämnde aldrig något om någon olyckshändelse med ett värmeljus.

Lars-Göran Eriksson

Han är hundförare och var på plats med sin brandsökshund. Hunden är utbildad på sju säkerhetsklassade lättantändliga ämnen och är tränad att ”frysa” när den upptäcker något av dessa.

Han märkte på hunden att det fanns mängder av brandfarliga ämnen överallt – i vardagsrummet, hallen och sovrummet på bottenvåningen samt i sängen som stod där. När det finns så mycket brandfarliga ämnen blir hunden villrådig och vet inte var den ska markera. I de flesta fall markerar den dock där den kraftigaste doften finns. I det här fallet markerade hunden särskilt i en soffa i vardagsrummet. Om vätskan blivit utspädd genom släckningsvattnet brukar hunden markera utmed listerna. I det här fallet kändes det som att trampa i bensin.

På övervåningen gick hunden direkt till sovrummet där det hade hittats en död kropp. Hunden markerade mitt i sängen som stod vid fönstret. Det kan inte uteslutas att det funnits brandfarlig vätska på andra ställen under fönstret.

Cecilia Lidén

Hon har arbetat som polis i 26 år, varav tio som kriminaltekniker. Anledningen till att det inte togs fler brandprover är att provet måste säkras exakt där det funnits brännbar vätska, vilket i det här fallet var svårt att avgöra. Vätskan kan dessutom ha brunnit upp eller avdunstat.

Vad gäller placeringen av sängarna på övervåningen har hon dragit slutsatser utifrån de brandmönster som bildats på väggarna och det faktum att sängarna var mest brända i ena änden. Det hade brunnit mest i det inre vänstra hörnet av sovrummet. Det är fullt möjligt att sängarna stått parallellt och inte i den vinkel som hon angett. Sängarnas fotändar var lite mer oskadda. Hon fick ingen information om hur sängarna hade stått. Det är dessutom vanligt att räddningstjänsten flyttar på saker under räddningsarbetet.

Elin Berntzon

Hon är polis och deltog i insatsen. Hon pratade med grannarna och såg pappan och döttrarna utanför huset. Hon pratade med en av dem, Nagibah, i ambulansen. Det kan stämma att Nagibah då uppgav till henne att pappan hade försökt släcka

branden och bett alla springa ut. Det var ett kort samtal och hon ställde inga kontrollfrågor, men innebörden var att även pappan hade hjälpt till.

DOMSKÄL

Frågan om Hamzeh ska dömas för brott

Åtalet för mord på Karima (åtalpunkten 1)

Tingsrätten har kommit fram till att Hamzeh ska dömas för mord i enlighet med åtalet. Skälen för det är följande.

Av en faktura från OKQ8, ställd till Hamzeh, framgår att det exakt en timme före larmet om branden, dvs. kl. 01.53, tankades 12 liter 95-oktanig bensin på OKQ8 i Tumba. Hamzeh har själv uppgett att det var han som tankade bensinen i en dunk. Två bensindunkar – en grön och en svart – har påträffats i huset efter branden.

Av obduktionsrapporten framgår att Karima andats in bensin och brandrök, men att det är de omfattande brännskadorna som orsakat hennes död.

Karima och Hossein delade sovrum. Deras sängar var placerade parallellt med ungefär en halv meters mellanrum. Karimas säng stod längst in i rummet sett från dörröppningen. Av den tekniska utredningen framgår att primärbrandområdet på övervåningen fanns i Karimas säng, i och vid den ände av sängen som var längst in i hörnet. Kriminalteknikern Cecilia Lidén har bekräftat detta i förhör och beskrivit primärbrandområdet som den plats där det brunnit kraftigast och längst. Resultaten av brandprover tagna vid primärbrandområdet visar att det där funnits brandfarlig vätska av typen motorbensin. Brandsökhunden markerade för brandfarlig vätska i Karimas säng. Av förhören med Hamzeh och döttrarna framgår att Karima sov närmast fönstret med huvudet mot väggen. Det primära brandområdet fanns alltså vid huvudändan av Karimas säng. Av brandprovsundersökningen har framkommit

att det på Karimas underkropp och huvudhår påträffats spår av brandfarlig vätska som bedömts vara av typen motorbensin.

Det finns ingenting i utredningen som talar för att Karima skulle ha befunnit sig någon annanstans än i sin säng när branden startade. Döttrarna har samstämmigt uppgett att de vaknat av Karimas skrik och sett henne bränd eller brinnandes, inne i sovrummet eller på tröskeln på väg ut. Miriam har beskrivit att Hamzeh stod bredvid utan att göra eller säga någonting när de försökte dra ut Karima från sovrummet. Döttrarna har också berättat att ytterdörren var låst med det övre låset, som familjen annars bara använder när ingen är hemma. Även tvättstugedörren, som inte går att öppna utifrån, var låst och den nyckel som annars alltid satt i var borta. Nessrin har beskrivit paniken hon kände när det gick upp för henne att dörrarna var låsta. Döttrarnas berättelser har varit sammanhängande, logiska, konsekventa, detaljrika och dessutom väl förenliga med varandra, utan att verka tillrättalagda. Deras uppgifter framstår därför som såväl trovärdiga som tillförlitliga.

Erol Kinali har berättat att han försökte öppna dörrarna utifrån utan att lyckas. Av den tekniska utredningen framgår också att det övre låset i ytterdörren var låst och att det genom iakttagelser av sotbeläggningen kunnat konstateras att den bricka som täcker nyckelhålet på insidan var nedfälld. Nyckeln har alltså inte suttit i låset under branden. Erol Kinali har vidare berättat att han såg systrarna komma ut från baksidan av huset, medan Hamzeh lämnade huset genom tvättstugedörren. Det har inte framkommit något skäl att ifrågasätta Erol Kinalis vittnesmål.

Att makarnas relation var ansträngd före branden framgår av döttrarnas samstämmiga uppgifter och bekräftas också av att Karima hade beställt handlingar inför en ansökan om skilsmässa. Hamzeh har uppgett att han kände sig sviken av Karima. André Lovén har vittnat om att Hamzeh i ambulansen själv uppgett att han blivit förbannad för att Karima ville skilja sig och därför hållt bensin på sin sovande

hustru och tänt på. André Lovéns uppgifter framstår som såväl trovärdiga som tillförlitliga, även med beaktande av att han först vid huvudförhandlingen berättat att han ställde en kontrollfråga till Hamzeh. De uppgifter som André Lovén påstått att Hamzeh lämnat är förhållandevis detaljerade och det kan därför uteslutas att det rör sig om ett missförstånd. Uppgifterna stämmer också mycket väl med utredningen i övrigt. I räddningstjänstens händelserapport har antecknats kl. 03.56 att pappan i familjen erkänt att han hållt bensin över frun och tänt på.

Döttrarnas berättelser, obduktionsrapporten, den tekniska utredningen och tankningen av bensin mitt i natten utgör i kombination med André Lovéns vittnesmål så stark bevisning till stöd för åtalet att det så långt är tillräckligt för en fällande dom. Frågan är om Hamzehs egna uppgifter och det av honom åberopade vittnesförhåret med Elin Berntzon försvagar värdet av åklagarens bevisning.

Hamzehs egna uppgifter är i avgörande delar inkonsekventa och svårförklarliga. Det framstår som en märklig slump att Hamzeh skulle träffat på en okänd man mitt i natten och erbjudit sig att tanka bensin åt denne. Berättelsen kring de olika bensindunkarna framstår inte heller som övertygande. Den svarta dunken hittades inte först men fanns sedan där ändå. Den gröna dunken togs in i huset av oklara skäl och glömdes sedan bort.

Det är utifrån Hamzehs uppgifter oklart om han velat skrämmas eller om syftet var att ta livet av sig. Om Hamzeh enbart velat skrämma sin sovande hustru framstår det som mycket onödigt och riskfyllt att använda riktig bensin, eller i vart fall att hålla upp den i en papperskorg. Även om Hamzeh velat ta livet av sig är det oklart varför han skulle ta med bensin till övervåningen. Hamzeh har sagt att han inte skulle ha gått upp med bensinen om han vetat att Hossein var hemma. Samtidigt har han i sin beskrivning av kvällen sagt att han trodde att Hossein, liksom döttrarna, var hemma. Det framgår inte varför Hamzeh helt plötsligt skulle ha fått för sig att Hossein inte var hemma.

Hamzehs beskrivning av hur elden skulle ha startat är så svår att ta till sig att den i princip kan lämnas utan avseende. Alla förhörspersoner som kunnat lämna några uppgifter i det avseendet är överens om att Karima aldrig hade tända ljus i sitt sovrum. Därutöver råder enighet om att det inte fanns någon fönsterbräda. Ändå skulle Karima ha haft ett tändt ljus i fönstret just denna natt, som hon blixtnabbt, från sovande till vaket tillstånd, skulle ha greppat och kastat förbi Hamzeh ut i hallen, samtidigt som denne kastade bensin in i rummet. Hur bensinen och elden skulle ha mötts i detta händelseförlopp framgår inte av Hamzehs berättelse.

Tingsrätten konstaterar att Hamzehs uppgifter framstår som konstruerade och tillrättalagda och att de inte i någon del försvagar värdet av åklagarens bevisning. Det faktum att polisen hittade resterna av ett värmeljus på baksidan av huset förändrar inte den bedömningen.

Inte heller Elin Berntzons vittnesmål försvagar värdet av åklagarens bevisning. Det har inte framkommit någon anledning att ifrågasätta att Nagibah i ambulansen uppgett att Hamzeh skulle ha hjälpt till att släcka branden och försökt få ut dem. Nagibah har dock berättat att hon nu inte minns att det skulle ha varit så och ingen av de andra systrarna har bekräftat påståendet om att Hamzeh hjälpt till. Miriam har tvärtom beskrivit att Hamzeh passiv stått och tittat på när döttrarna försökt rädda sin mamma på övervåningen. Att Hamzeh skulle ha hjälpt till att släcka branden eller försökt få ut döttrarna motsäger för övrigt inte åklagarens gärningspåstående.

Det kan sammanfattningsvis uteslutas att Karimas död orsakats genom en sådan olyckshändelse som Hamzeh beskrivit. Ingenting i utredningen talar heller för att det skulle finnas någon annan alternativ förklaring till dödsfallet. Det är därmed ställt bortom rimligt tvivel att Hamzeh uppsåtligen dödat Karima genom att hälla eller kasta bensin över hennes kropp, varefter han tändt eld på henne. Han ska därför dömas för mord på Karima i enlighet med åtalet.

Åtalet för mord på Hossein (åtalspunkten 2)

Tingsrätten har kommit fram till att Hamzeh ska dömas för mord i enlighet med åtalet. Skälen för det är följande.

Hosseins döda kropp påträffades på golvet i hans och Karimas sovrum. Av den tekniska utredningen framgår att Hossein låg på rygg med huvudet mot dörren och fötterna mot fönstret, att det på golvet under kroppen fanns områden utan sot- och brandrester, som om golvet skyddats av kroppen, samt att det inte fanns några spår av brandfarlig vätska på golvet, kroppen eller kläderna. Av obduktionsrapporten framgår att Hossein avled genom en kombination av rökförgiftning och de allvarliga brännskador han fick vid branden. Det framgår också att Hossein var klädd i t-shirt och shorts.

Det är klarlagt att Hossein den aktuella veckan arbetade dagtid, kl. 07–16, på en restaurang i centrala Stockholm. Nagibah, Nessrin och Miriam har alla uppgett att de sett Hossein på kvällen. Nagibah har berättat att Hossein kom till hennes rum runt kl. 23 och sa god natt och att han då hade pyjamas på sig. När döttrarna sedan vaknade av Karimas skrik såg ingen av dem till Hossein. De kunde inte se in i sovrummet eftersom det var rökfyllt. Nessrin och Miriam har berättat att Karima skrek efter Hossein när hon och systrarna försökte dra mamman bort från sovrummet och nedför trappan. Döttrarna har på ett övertygande sätt förklarat att orsaken till att de vid branden var osäkra på om Hossein var hemma eller inte var att de inte visste vad klockan var. Maria Pettersson har också berättat om döttrarnas reaktion när hon sa att klockan var tre på natten.

Det finns så långt ingenting i utredningen som talar för att Hossein, när branden startade, skulle ha befunnit sig någon annanstans än i sitt och Karimas sovrum.

Som konstaterats beträffande åtalspunkten 1 har Hamzeh avsiktligt anlagt brand i det ca 14 kvadratmeter stora sovrummet, i vilket Karimas och Hosseins sängar stått

parallellt placerade med ungefär en halv meters mellanrum. Hossein var 176 cm lång och vägde 77 kg. Det framstår mot bakgrund av detta som helt uteslutet att Hamzeh inte skulle ha sett Hossein i rummet. Något motiv för Hamzeh att döda Hossein har inte framkommit. Hamzeh måste dock ha insett att det fanns en mycket stor risk för att Hossein skulle dö till följd av branden i sovrummet. Hamzeh har trots att han insett detta anlagt branden och inte gjort någonting för att minska risken för att även Hossein skulle dö. Omständigheterna visar att Hamzeh varit helt likgiltig inför om Hossein skulle dö. Hamzeh har därmed haft s.k. likgiltighetsuppsåt till Hosseins död och ska dömas för mord i enlighet med åtalet.

Åtalet för grov mordbrand (åtalspunkten 3)

Tingsrätten har kommit fram till att Hamzeh ska dömas för grov mordbrand i enlighet med åtalet. Skälen för det är följande.

Genom att tingsrätten kommit fram till att Hamzeh ska dömas för mord enligt åtalspunkten 1 är också bevisat att Hamzeh uppsåtligen anlagt brand på övervåningen i huset. Hamzeh har därutöver berättat att han ville dö med Karima och därför hällde ut och antände bensin på flera ställen på nedervåningen. Uppgifterna får stöd av den tekniska utredningen samt Cecilia Lidéns och Lars-Göran Erikssons vittnesmål.

Av Södertörns brandförsvarsförbunds sakkunnigutlåtande framgår följande. När räddningstjänsten anländer brinner det på båda våningsplanen i huset på Vedstigen 15. Det slår ut lågor från hela baksidan och rökutvecklingen är kraftig. För att begränsa brandspridningen till Vedstigen 13 respektive 17 friläggs takkonstruktionerna i de båda garage som sammanbinder kedjehusen, så att branden på Vedstigen 15 inte kan få fäste i grannhusens gavelväggar. De boende på Vedstigen 13 respektive 17 utryms och husens sätts under övertryck med fläktar. Under rubriken "Risk för brand- och rökspridning och påföljande risk för uppkomst av farlig miljö för människor att vistas i" anges följande.

Initialbranden hade övergått till en fullt utvecklad brand som omfattade båda våningsplanen och med kraftiga lågor utvändigt på både altan sidan och framsidan. Det är högst troligt att branden och röken spridit sig till intilliggande villor via framför allt konstruktionsbrand i de sammanhängande garagen men även via värmestrålning från den intensiva branden mot träfasader då avståndet mellan villornas fasader var ca 3.5 meter på garage uppfarterna. Det går inte att utesluta att brandspridningen enligt detta resonemang innefattat hela kedjehuslängan på Vedstigen 1–17.

De objektiva förutsättningarna för brottet mordbrand är härigenom styrkta. Det har förelegat fara för annans liv eller hälsa samt för omfattande förstörelse av andras egendom. Hamzeh hade bott länge i kedjehuset och måste ha varit väl medveten om husets konstruktion och det faktum att det bodde människor i grannhusen. Även om det inte varit Hamzehs direkta avsikt att skapa fara för annans liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av annans egendom måste han ha insett att det skulle bli följden av hans handlande. Han måste också ha varit fullt medveten om att det fanns stor risk för spridning i det tätbebyggda bostadsområdet där ett antal människor befann sig under natten. Han ska därför dömas för att uppsåtligen ha begått den åtalade gärningen, som ska bedömas som grov mordbrand.

Frågan om straff

Hamzeh har som ovan konstaterats gjort sig skyldig till två mord och grov mordbrand. I belastningsregistret noteras tre hastighetsöverträdelser. Tingsrätten har hämtat in en rättspsykiatrisk undersökning. Av den framgår att Hamzeh varken vid tiden för de åtalade gärningarna eller vid undersökningen hade en allvarlig psykisk störning. Det framgår vidare att det rättspsykiatriska undersökningsteamet var enigt i sin bedömning.

Den som berövar annan livet döms enligt 3 kap. 1 § brottsbalken för mord till fängelse lägst tio och högst arton år, eller på livstid. Bestämmelsen ändrades den 1 januari 2020 i syfte att åstadkomma en ökad användning av livstidsstraffet (se

prop. 2018/19:138). Av 5 § andra stycket lagen (1964:163) om införande av brottsbalken följer att den ändrade bestämmelsen inte får tillämpas på ett sådant sätt att den ges retroaktiv verkan till den tilltalades nackdel.

Livstidsstraffet var och är fortfarande efter den senaste lagändringen förbehållet de allvarligaste brotten eller flerfaldig brottslighet. I det här fallet rör det sig om två mord, samtidigt som det finns flera straffvärdehöjande omständigheter. Hamzeh har köpt bensin under natten, vilket talar för att mordet på Karima föregåtts av viss planering. I samma riktning talar uppgiften från Hamzeh till Nagibah om att han hade talat med släktingar i Saudiarabien och förberett ett mottagande för döttrarna. Samtliga brott har riktats mot närstående och utförts i det gemensamma hemmet, i närvaro av övriga närstående. Både Hossein och Karima har varit skyddslösa offer nattetid i ett mörkt sovrum. Genom att bränna Karima till döds har Hamzeh utsatt henne för ett mycket svårt och utdraget lidande, som döttrarna dessutom har behövt bevittna.

Minimistraffet för grov mordbrand är fängelse i sex år. Tingsrätten bedömer att omständigheterna är så försvårande, inte minst genom att döttrarna utsatts för livsfara, att straffvärdet för den grova mordbranden klart överstiger minimistraffet.

Gärningarna har inneburit ett synnerligen allvarligt angrepp på flera personers liv, hälsa och trygghet till person. Straffvärdet av den samlade brottsligheten motsvarar utan tvekan fängelse på livstid, även enligt den praxis som gällde före skärpningen av mordbestämmelsen. Det faktum att det varit fråga om ett och samma händelseförlopp förändrar inte den bedömningen.

Försvaret har som en förmildrande omständighet gjort gällande att Hamzeh enligt den rättspsykiatriska undersökningen har en nedsatt funktionsförmåga avseende

relationer och konflikthantering. Tingsrätten bedömer dock inte att det är fråga om en sådan nedsättning som kan få genomslag på straffmätningen.

Försvaret har även gjort gällande att Hamzehs ålder ska beaktas som ett skäl mot ett livstidsstraff och då hänvisat till att Hamzeh, som är 62 år gammal, med största sannolikhet kommer att tillbringa resten av sitt liv i fängelse.

För att åldershänsyn och andra s.k. billighetsskäl (se 29 kap. 5 § brottsbalken) ska få genomslag krävs att omständigheterna påverkar straffmätningen eller valet av påföljd på ett påtagligt sätt. Även brottslighet som nått straffskalans maximum kan ha olika straffvärde (se NJA 2010 s. 592). I det här fallet har den samlade brottsligheten ett så högt straffvärde att Hamzehs ålder inte kan leda till en nedsättning. Inte heller det faktum att Hamzeh efter fullbordade gärningar huggit sig själv eller velat bränna sig själv till döds kan beaktas i lindrande riktning.

Straffet ska bestämmas till fängelse på livstid.

Skadeståndsfrågorna

Döttrarnas skadeståndsanspråk

Ersättning för sveda och värk (psykiskt lidande)

Nära anhöriga till den som dödats genom uppsåtligt brott har rätt till ersättning för sveda och värk i form av personskada. Nagibah, Nessrin och Miriam har alla varit nära anhöriga till Karima och Hossein. Familjen har levt tillsammans ända fram till branden och haft en nära och god relation till varandra.

Ersättningen bestäms utifrån vad som i praxis etablerats som schablonbelopp, för närvarande 60 000 kr, motsvarande ett års akut sjuktid med annan vård än sjukhusvård (se bl.a. NJA 2004 s. 26, NJA 2006 s. 738 och NJA 2017 s. 1208). Begärs

ersättning med högre belopp kan särskild bevisning behövas (se prop. 2000/01:68 s. 71 och nyss nämnda rättsfall).

Hamzeh har genom de åtalade gärningarna (samtliga åtalspunkter) utsatt Nagibah, Nessrin och Miriam för ett exceptionellt lidande. De har förlorat sin mor, sin bror och sitt hem. Utöver att de sett sin mor brinna till döds har de själva befunnit sig mitt i branden och mötts av låsta dörrar när de försökt ta sig ut. Genom att deras egen far var gärningsmannen har de förorsakats ytterligare ett svårt trauma och berövats sin enda kvarvarande närstående. Tingsrätten bedömer att gärningarna i sig är sådana att det finns skäl att gå utöver schablonbeloppet. Därutöver har det, förutom döttrarnas egna uppgifter, presenterats utredning i form av läkarintyg och journalhandlingar. Det finns ingen anledning att ifrågasätta att den akuta sjuktiden kan förväntas pågå i vart fall ett och ett halvt år.

Tingsrätten anser i det här fallet att redan det lidande som mordet på modern gett upphov till ska leda till en ersättning på 100 000 kr till var och en av döttrarna (jfr Svea hovrätts dom den 17 januari 2019 i mål nr T 6549-18). Därutöver har de förlorat sin bror, som de stod nära, och utsatts för en grov mordbrand.

Högsta domstolen har slagit fast att förlust av två anhöriga typiskt sett inte medför ett mer omfattande psykiskt lidande än vad som är fallet vid förlust av en nära anhörig, eftersom det är fråga om en och samma läkningsprocess (se NJA 2007 s. 953). Det exceptionella psykiska lidande som Hamzeh orsakat döttrarna genom åtalspunkterna 1–3 ska dock enligt tingsrättens mening ge rätt till ersättning med sammantaget 150 000 kr var.

Ersättning för kränkning

Mordbrand är ett s.k. allmänfarligt brott som under vissa förutsättningar kan ge rätt till kränkingsersättning. Det krävs att gärningen är riktad mot en eller flera personer eller att gärningsmannen medvetet utsatt en eller flera personer för en

påtaglig risk att skadas (se NJA 1998 s. 310). Det står i det här fallet klart att mordbranden är ersättningsgrundande. Hamzeh har medvetet utsatt Nagibah, Nessrin och Miriam för en påtaglig risk att skadas. Brottet har bedömts som grovt.

Kränkningersättning bestäms framförallt på objektiva grunder, utifrån upplevelsen vid och karaktären av själva skadehändelsen (brottet). Praxis på området återges bl.a. i Brottsoffermyndighetens referatsamling. Det högsta belopp som där anges är 50 000 kr för en grov mordbrand i en sovande kvinnas bostad, anlagd av en man som ansett sig förorättad av att kvinnan avslutat förhållandet. Kvinnan tog sig ut med hjälp av räddningstjänsten och fick därefter vårdas för rökskador. (Referat 2017 nr 321.)

I det här fallet har målsägandena under relativt lång tid befunnit sig mitt i branden, som förutom att den hotat deras egen hälsa, också berövat dem deras familj, hem och tillhörigheter. De har försökt ta sig ut och mötts av låsta dörrar. Gärningsmannen har varit deras egen far. Enligt tingsrättens mening har målsägandena genom den grova mordbranden utsatts för en väsentligt större kränkning än den som beskrivs i det refererade fallet. Mot bakgrund av detta framstår begärt belopp som rimligt. Hamzeh ska därför betala skadestånd med 100 000 kr till var och en av döttrarna.

Grannarnas skadeståndsanspråk

Hamzeh har genom den grova mordbranden utsatt grannarna Matti Helminen och Tarja Aaltonen för en sådan kränkning att var och en av dem ska ha rätt till ersättning med skäliga 15 000 kr. Tingsrätten har då beaktat att brottet inte varit direkt riktat mot Matti Helminen eller Tarja Aaltonen, att det inte brunnit i deras hem och att de inte haft någon närmare relation med de omkomna.

Begärda belopp för sveda och värk motsvarar en akut sjuktid med heltidssjuk-skrivning i sex månader. Gärningen som sådan ger inte skäl att förutsätta en så lång

sjuktid. För att Tarja Aaltonen och Matti Helminen ska ha rätt till ersättning krävs att de för fram bevisning till stöd för sin begäran. Den enda utredning som presenterats avseende detta är Matti Helminens och Tarja Aaltonens egna uppgifter, samt ett intyg från en terapeut som anger att Matti Helminen och Tarja Aaltonen beskrivit symptom i form av oro, trötthet och sömnstörningar, vilket över tid medfört en nedsatt koncentrations- och arbetsförmåga. Intyget stödjer inte påståendet att arbetsförmågan varit helt nedsatt under sex månader. Varken Tarja Aaltonen eller Matti Helminen har uppsökt läkare för att dokumentera sina besvär. Tingsrätten anser att Tarja Aaltonen och Matti Helminen får anses skäligen tillgodosedda med en ersättning motsvarande en månads akut sjuktid, dvs. 2 600 kr.

Vad gäller ersättning för förlorad inkomst har Matti Helminen och Tarja Aaltonen förklarat att de som timanställda inte kunnat bli sjukskrivna, men att de lågt räknat förlorat en månadsinkomst var. Tingsrätten bedömer att det genom deras samstämmiga berättelser samt åberopade sms, kalendernoteringar, intyg och lönebesked är visat att de skulle ha arbetat efter branden och att de ska ha rätt till ersättning för förlorad inkomst. Tingsrätten har i föregående stycke bedömt att den akuta sjuktiden inte bevisats pågå längre än en månad, vilket motsvarar det bruttobelopp som Tarja Aaltonen begärt och som stöds av hennes lönebesked. Vad gäller Matti Helminen ska ersättningen bestämmas till 12 112 kr, vilket motsvarar den bruttomånadslön som framgår av åberopad skriftlig bevisning.

Att bilen skadats på sätt som påståtts framgår av förhören med Tarja Aaltonen och Matti Helminen. Skadorna framstår också som en påräknelig följd av branden. Skadans storlek, dvs. kostnaden för att återställa bilen, styrks av den faktura från en bilverkstad som Tarja Aaltonen fört fram. Att bilen saknade försäkring påverkar inte hennes rätt till ersättning – en skadelidandes skyldighet att begränsa sin skada inbegriper inget krav på försäkring.

Begärd ersättning för självrisk på 1 800 kr har accepterats som rimlig i och för sig och ska därför godtas.

Sammanfattning

Sammanlagt ska Hamzeh betala skadestånd enligt följande.

- Nagibah: 150 000+100 000=250 000 kr
- Nessrin: 150 000+100 000=250 000 kr
- Miriam: 150 000+100 000=250 000 kr
- Matti Helminen: 15 000+2 600+12 112+1 800=31 512 kr
- Tarja Aaltonen: 15 000+2 600+35 000+9 777=62 377 kr

Hamzeh har godtagit sättet att beräkna ränta och ska därför betala ränta på samtliga belopp enligt 6 § räntelagen från den 18 december 2019 till dess betalning sker.

Övriga frågor

Det är för brotten inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att Hamzeh

- inte på fri fot fortsätter sin brottsliga verksamhet och
- inte håller sig undan straffet.

Hamzeh ska därför vara kvar i häkte till dess domen inte längre får överklagas.

Sekretess ska fortfarande gälla för den bevisning och den personutredning som tagits upp bakom stängda dörrar.

Eftersom Hamzeh döms för brott som kan leda till fängelse ska han betala 800 kr till Brottsofferfonden.

Begäran om förverkande stöds av lag och ska därför godtas.

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT

DOM
2020-06-26

B 19585-19

Avdelning 6

Åklagaren har yttrat sig över ersättningsanspråken och angett att tiden är rimlig mot bakgrund av målets art, omfattning och målsägandenas behov av stöd. Tingsrätten instämmer i åklagarens bedömning. Ersättningsanspråken ska därför godtas. Kostnaderna ska stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)

Överklagande adresseras till Svea hovrätt men ges in till tingsrätten senast den 17 juli 2020.

Evelina Englund, rådman

I avgörandet har även nämndemännen Dag Asplund, Sven Pernils och Robert Stahre deltagit. Domarna är överens.

Avräkningsunderlag bifogas.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19571121-1895	Datum för dom/beslut 2020-06-26
Efternamn Abu Baker	Förnamn Hamzeh

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet (lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2019-12-18	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.